

Kätte tonud, waid minna piddin sedda maksma: ja minno Käest füssisid sa sedda mis Päwa. Ajal, ja mis Õse õrra- warrastadi.

S. 204. Nenda läis mo Kässii sinno jures! Päwa-Ajal tahtis Pallaw, ja Õse Kälm inind õrra-õtta, ja nro Unni läks mo Silmist õrra. Ma ollen sedda- vissi kakskümmend Aastad olnud so Ma- jas; nelliteistkümmend Aastad ollen ma sind teninud so kahhe Tütrri pärast, ja kuus Aastad omma Puddo-Lojuste pär- rast, ja minno Palka olled sa kül küm- mekord teistvisi seadnud. Kui ei olleks minno Issa Jummal mitte mo jures ol- nud, kül sa olleksid nüüd mind tühjalt õrrasaatnud; agga Jummal on mo Hädda ja mo Kätte, Baewa näinud, ja sind sepärrast eile nominud (S. 200.).

S. 205.

S. 205. Saban tahtis kül veel valio wasto rakida, agga ta näggi, et ta ei woind eddasid sada, sepärrast ütles ta Jakobile: Tulle, teme ühte Seadust, minna ja sinna, ja se olgo Dunnistus- sekts minno ja sinno wahhel! Jakob seä- dis siis jälle üks suur Kiwvi rüsti ülles Sambaks (§. 178.), ja ütles Gabani Wendadele: Moppige Kiwva folko! ja nemmad kandsid Kiwva ühtefolko, ja teggid ühhe Kiwvi-Rangru, ja sdivad seäli se Kiwvi-Rangro peäl õige Söbra Üksi.

S. 206. Ja Saban panni se Paiga Mimmi Müspa, e on, üks Wata-nis- se, ehk Wahi-nis e Paik; sest ta ütles: Kül Jehovah wahhib minno ja sinno wahhel, kui meie teine teise jurest õrra olleme, kui sa mo Tütrid waewad, ja kui sa Maesi mõtiad minno Tüttarde körwa!